

- αποδεχόμενη ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ), η εγγραφή στο οποίο αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα στην Ελλάδα, αρνείται συστηματικά την εγγραφή κοινοτικών υπηκόων, κατόχων μη ελληνικών διπλωμάτων, τα οποία θα έπρεπε να αναγνωρίζονται δυνάμει της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ ⁽¹⁾,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 6, παράγραφος 2, 10, 12, της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών,

- β) να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Ελληνική Δημοκρατία μη ορθή μεταφορά της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ στην εσωτερική έννομη τάξη, στο μέτρο που η ελληνική ρύθμιση καθιερώνει: α) παράλληλο σύστημα αμφισβήτησεως πτυχίων, πιστοποιητικών ή τίτλων πέραν του προβλεπόμενου από την οδηγία (προσφυγή στη συμβουλευτική επιτροπή για την αρχιτεκτονική) και β) υποχρέωση των υπολοίπων κρατών μελών πέραν αυτής την οποία υπέχουν από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας.

Περαιτέρω, η Επιτροπή προσάπτει στην καθής μη προσήκουσα εφαρμογή της οδηγίας λόγω κακής διοικητικής πρακτικής εκ μέρους του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΤΕΕ). Κατά την προσφεύγουσα, το ΤΕΕ είτε δεν προβαίνει σε έγκαιρη εξέταση των αιτήσεων εγγραφής στα μητρώα του είτε δεν ενημερώνει αιτιολογημένα τους αιτούντες σχετικά με την άρνηση εγγραφής τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 223 της 21.8.1985, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundespatentgericht με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2002 στην υπόθεση PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG κατά Deutsches Patent- und Markenamt

(Υπόθεση C-418/02)

(2003/C 19/30)

Με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Νοεμβρίου 2002, το Bundespatentgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG και Deutsches Patent- und Markenamt που εκκρεμεί ενώπιόν του, υποβάλλει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα ακόλουθα ερωτήματα προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, της 11ης Φεβρουαρίου 1989, σ. 1):

1. Συνιστά το λιανικό εμπόριο προϊόντων υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

2. Πόσο συγκεκριμένες πρέπει να είναι από απόψεως περιεχομένου οι υπηρεσίες αυτές ενός εμπόρου λιανικής πώλησεως, προκειμένου να διασφαλίζεται ο προσδιορισμός του αντικειμένου της προστασίας του σήματος, ο οποίος είναι αναγκαίος

α) για τη ρυθμιζόμενη στο άρθρο 2 της οδηγίας λειτουργία του σήματος, η οποία συνίσταται στη δυνατότητα διακρίσεως των προϊόντων και υπηρεσιών μιας επιχείρησης από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων,

β) για την οριοθέτηση του πεδίου προστασίας του σήματος σε περίπτωση συγκρούσεως με άλλο σήμα;

3. Πόσο αυστηρά πρέπει να οριοθετείται η ομοιότητα (άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας) μεταξύ των υπηρεσιών αυτών ενός εμπόρου λιανικής πώλησεως και

α) των άλλων υπηρεσιών που παρέχονται σε συνάρτηση με τη διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο ή

β) των προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο από τον οικείο έμπορο λιανικής πώλησεως;

Αίτηση αναίρεσεως της εταιρίας Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα), της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, στην υπόθεση T-89/00 ⁽¹⁾, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-422/02 P)

(2003/C 19/31)

Η εταιρία Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, με έδρα τη Νυρεμβέργη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Κ. Αδαμαντόπουλο, J. J. Gutiérrez Gisbert και J. Branton, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 21 Νοεμβρίου 2002, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα), της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, στην υπόθεση T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.